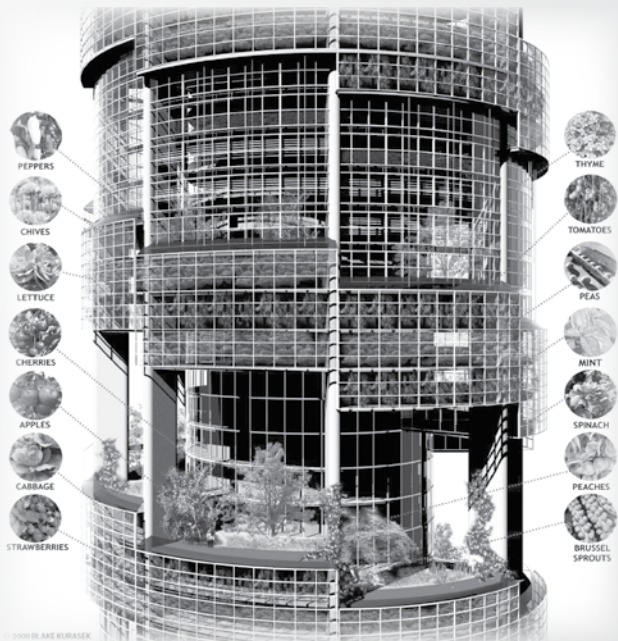

Οι δραματικές επιπτώσεις της Βιομηχανοποιημένης γεωργίας

Η σύγχρονη γεωργική πραγματικότητα, στην Ελλάδα αλλά και σε ολόκληρο τον πλανήτη, καταδεικνύει τις κατακλυσμιαίες μεταβολές των τελευταίων δεκαετιών που σημειώνονται στην πρωτογενή παραγωγή γεωργικών προϊόντων. Η υπέρμετρη αστικοποίηση και η άκρατη εκβιομηχάνιση της γεωργίας, σε συνεργασία με την τεχνολογική επανάσταση των καιρών μας, περιλαμβανομένων των «επιτευγμάτων» της βιοτεχνολογίας, της ρομποτικής (αυτοματοποίηση) και της ηλεκτρονικής και δορυφορικής ανάπτυξης στη σύγχρονη γεωργία, ανέδειξαν τη νέα μορφή άσκησης της γεωργίας και κατέγραψαν ως εικονική πραγματικότητα την μελλούμενη, σ' ένα περιβάλλον νεοτεχνολογικό, φουτουριστικό, χωρίς ύπαιθρο, όπου η εργασία φιλτραρισμένη και διαυγής από τον επιστημονισμό και την τεχνολογική καινοτομία, δεν θα περιλαμβάνει ούτε κόπο ούτε ιδρώτα.

Το μοντέλο της νεοεξελιγμένης γεωργίας, που θα έρχεται από το μέλλον και θα διαθέτει όλα τα τυπικά χαρακτηριστικά ενός «σοβαρού» και «μετρημένου» επιχειρήματος, είναι το πεδίο εφαρμογής της γεωργίας (συμβατική και βιολογική), σήμερα, στις αναπτυγμένες χώρες της Δύσης, όπου η on line σύνδεση ανά λεπτό του παραγωγού ή του συνεταιρισμού του με το χρηματιστήριο τιμών του προϊόντος είναι εξασφαλισμένη, ενώ η ηλεκτρονική παρακολούθηση της πορείας της καλλιέργειας ανά 6ωρα ή 12ωρα, καθώς και η δορυφορική παρακολούθηση των εδαφοκλιματολογικών μεταβολών στην περιοχή εγκατάστασης του εξασφαλίζει τον ελεύθερο χρόνο για το γυμναστήριό του ή την ασχολία του με το ποδόσφαιρο. Η προβαλλόμενη και εν πολλοίς επιβεβλημένη σύγχρονη μορφή άσκησης γεωργίας από το κλαμπ της παγκόσμιας κυριαρχίας των αγορών και των πολυεθνικών της χημείας και της βιοτεχνολογίας έρχεται να δέσει με το πετυχημένο πλασάρισμα της διατροφικής υποβάθμισης, που αγγίζει τα όρια της μαζικής γενοκτονίας για τα χαμηλά στρώματα του πληθυσμού της γης, αλλά και τη μόδα της gourmet διατροφής που προϋποθέτει το life style του κόσμου της μεγαλοαστικής τάξης και των μιμητών τους απ' τα μεσαία στρώματα. Ουσιαστικά και οι δύο αυτές, φαινομενικά αντίθετες διατροφικές τάσεις, απαιτούν γεωργική παραγωγή που έχει κοινά χαρακτηριστικά:

- Την ένταση της παραγωγικής διαδικασίας, γιατί η παγκοσμιοποίηση, επιτρέπει κι επιβάλλει τη μεγέθυνση σε υπερβολικό βαθμό της παραγωγικής μονάδας, αλλά και της παραγωγικότητας αυτής και επιπλέον τη μετακίνηση σ' όλο τον πλανήτη των προϊόντων της χημικής και

βιοτεχνολογικής γεωργίας, με όποιο περιβαλλοντικό κόστος προϋποθέτει αυτή η διαδικασία.

- Την απόλυτη εξειδίκευση της παραγωγής.
- Την επιβολή μονοκαλλιέργειας, που είναι η κυρίαρχη επιλογή της Γεωργίας της Ανάπτυξης, καθώς και του μοντέλου διαμόρφωσης της υπαίθρου ως βιομηχανική και παραγωγική αυλή των πόλεων.

- Τέλος, την εξαφάνιση των τοπικών αγρών, και το μαρasmus της άμεσης και καθημερινής επικοινωνίας των ανθρώπων της υπαίθρου που παράγουν, με την κοινωνία, πετώντας στη λήθη της παράδοσης, όλη αυτή την πρωτίστως πολιτιστική και δευτερευόντως αγοραία διαδικασία, όπως ξεδιπλώνονταν αιώνες τώρα στα παζάρια των χωριών, αντικαθιστώντας όλον αυτόν τον πλουραλισμό της λαϊκής αγοράς, με τη στεγνή επιχειρηματική διαμεσολάβηση των ντίλερς της διατροφής, που στις χώρες του τρίτου κόσμου έχουν κατορθώσει να είναι κι οι ιδιοκτήτες της γης και τα αφεντικά εκατομμυρίων εξαθλιωμένων αγροτών.

- Η αλλοτρίωση των ανθρώπων της υπαίθρου με το αστικό όνειρο, η απουσία της γεωργικής συνείδησης, ειδικότερα απ' τις νέες γενιές, σε συνδυασμό με τον κατακερματισμό των γεωργικών κοινωνιών, στον οποίο οδήγησε η συστηματική πολιτιστική, οικονομική και κοινωνική υποβάθμιση των κοινοτήτων, διέρρηξε όποιο κοινωνικό ιστό διατηρούσε τη συνεκτικότητα, απομακρύνοντας τον άνθρωπο της υπαίθρου από την εκ φύσεως ελευθεροφροσύνη, αναδεικνύοντας ολοένα και ισχυρότερα τα σκοτεινότερα στοιχεία της ανθρωπίνης ύπαρξης, όπως τον ατομικισμό, την πονηριά και τη μοχθηρία, την τεμπελιά και το ρατσισμό.

- Στην Ελλάδα του σήμερα, η γεωργία σχεδιάζεται στα καφενεία των χωριών, μεταξύ «πρέφας» και «δηλωτής» και εκτελείται στα χωράφια από τους είλωτες του Πακιστάν και της Ινδίας. Η έως τώρα επιδοτούμενη γεωργική παραγωγή υπήρξε μια αμειβόμενη πορνεία σε βάρος της υπαίθρου. Όμως η δωροδοκία τελείωσε, γιατί σχεδόν ολοκληρώθηκε κι ο εξανδραποδισμός του γεωργικού κόσμου, και τώρα το σύγχρονο μοντέλο γεωργίας θα πρέπει να επιβληθεί παντού.

- Σε πείσμα των καιρών και της κυρίαρχης λογικής των αγορών, γη και ελευθερία υπάρχει ακόμα στην ύπαιθρο, κι είναι η γη που καλλιεργείται από ελεύθερους ανθρώπους.

- Απ' αυτούς που έχοντας κληρονομήσει ή διεκδικήσει την αγροτική συνείδηση κι ένα μικρό κομμάτι γης, ασκούν τη γεωργία της αυτάρκειας, προσδοκώντας τη Γεωργία της Απελευθέρωσης.

- Είναι οι αγρότες που αυτοαπασχολούνται στη γεωργική τους γη ή έχουν επιλέξει τη συλλογική εργασία με ομόνοους συντρόφους τους, ακολουθώντας τις βασικές αξίες της οικολογικής γεωργίας, που μέσα από την ποικιλομορφία μιας πλούσιας σε είδη φυτικά και ζωικά γεωργικής εκμετάλλευσης, αφήνουν το μικρότερο αποτύπωμα στο χώμα, παράγουν την πλουσιότερη φυσική και πνευματική σοδειά.

- Οι αυτοαπασχολούμενοι και αυτάρκεις οικογεωργοί δίνουν την πραγματική αξία στον καθημερινό μόχθο στην ενασχόλησή τους με τη γη, κάνοντας την επαφή με τη φύση μια εμπειρία ζωής, που τους προσφέρει ανταποδοτικά την πνευματική και ψυχική τους καλλιέργεια. Είναι οι άνθρωποι που δύνανται να ισορροπήσουν μέσα τους την ανάγκη για πνευματική και σωματική εργασία και φυσικά να ορίσουν με τον καθαρότερο τρόπο το τι είναι χρήσιμο κοινωνικά γεωργικό προϊόν. Με την πορεία αυτών των αγροτών που κουβαλάνε στην πλάτη τους το φορτίο μιας άλλης γεωργίας θ' ασχοληθούμε στο μέλλον.

Γιώργος Φούφας

Μέλος της Ελευθεριακής Κίνησης Βιοκαλλιεργητών Κορίνθου

Ολλανδία

Νίκη των με νέες

Στις 30 Απριλίου, μετά από 9 εβδομάδες απεργιακών κινητοποιήσεων, οι εργαζόμενοι - καθαριστές στην Ολλανδία κέρδισαν την υπογραφή της νέας Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας κατοχυρώνοντας τα εξής: 3.5% αύξηση του ωρομισθίου, αποζημίωση για την απώλεια εισοδήματος λόγω συμμετοχής στην απεργία, επίδομα εκμάθησης της ολλανδικής γλώσσας, επίδομα μετακίνησης προς το χώρο εργασίας τους καθώς και την έγγραφη δέσμευση των εργοδοτών για αξιοπρεπή συμπεριφορά.

Η είδηση αυτή θα μπορούσε να είναι άλλη μια είδηση για άλλη μια απεργία, είναι όμως διαφορετική. Η διαφορετικότητά της συνίσταται στα εξής: στα χαρακτηριστικά των απεργών, στις μορφές οργάνωσης του αγώνα και στον τρόπο απεύθυνσής του στην κοινωνία. Πιο συγκεκριμένα, οι καθαριστές είναι στην πλειοψηφία τους μετανάστες και ένα από τα πιο φτωχά κομμάτια της κοινωνίας. Οι συνθήκες εργασίας είναι ιδιαίτερα σκληρές, καθώς δουλεύουν σε σπαστές βάρδιες, με χαμηλές αποδοχές και σε καθεστώς εργοδοτικής τρομοκρατίας.

Το 2007 με πρωτοβουλία εργαζομένων με πρόσφατη εμπειρία από το αμερικανικό εργατικό κίνημα, ξεκίνησε μια προσπάθεια συγκρότησης πρωτοβου-

Μεξικό

Σε κατάσταση περικύκλωσης και αποκλεισμού από παραστρατιωτικές οργανώσεις και συμμορίες του κυβερνώντος κόμματος PRI της Οαχάκα, που στηρίζουν οι επιχειρηματίες, συνεχίζει να βρίσκεται ο Αυτόνομος Δήμος Σαν Χουάν Κοπάλα στην πόλη Οαχάκα του Μεξικού. Η τρομοκρατική δραστηριότητα των παραστρατιωτικών περιλαμβάνει απειλές, ένοπλες επιθέσεις, διακοπή του ρεύματος, παρεμπόδιση αποστολής τροφίμων και φαρμάκων στο Δήμο, δολοφονίες και απαγωγές κατοίκων. Κατάσταση που έχει ενταθεί μετά την εξέγερση του 2006 στην Οαχάκα, με τις συντονισμένες ενέργειες κρατικών και παραστρατιωτικών δυνάμεων και συμμοριών, που δε διστάζουν να επιτίθενται και να τρομοκρατούν ακόμα και καρβάνια ανθρωπιστικής βοήθειας και αλληλεγγύης.

Πρόσφατα, στις 7 Ιουνίου, το καρβάνι αλληλεγγύης, που ξεκίνησε από την πόλη του Μεξικού με 40 τόνους τρόφιμα και φάρμακα, για να σπάσει τον